

College van burgemeester en wethouders van
Barneveld
Postbus 63
3770 AB BARNEVELD

GEMEENTE BARNEVELD	
F	N. 1043904
29-05-2017	
S	z641027
AFD. Ro/R.	

Datum
24 mei 2017

Ons nummer
201506871/3/R1

Uw kenmerk
641651, afd. RO, S. v. Nieuwenhuizen

Inlichtingen
Mw. I. Velsink
070-4264835

Onderwerp
Barneveld
Coördinatie-regeling fietsroute Barneveld
Zuid

Procedure
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

In de bovenvermelde procedure is uitspraak gedaan. De procedure is daarmee beëindigd.
Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

De griffie is op 25 en 26 mei gesloten.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

L. van der Zande en anderen, allen wonend te Barneveld,
appellanten,

en

1. de raad van de gemeente Barneveld,
 2. het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld,
- verweerders.

Procesverloop

Bij tussenuitspraak van 15 juni 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1684, (hierna: de tussenuitspraak) heeft de Afdeling de raad opgedragen binnen 16 weken na verzending van de tussenuitspraak het daarin omschreven gebrek in het besluit van de raad van 8 juli 2015, kenmerk 15-56, waarbij het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" is vastgesteld, te herstellen. Deze uitspraak is aangehecht.

Bij brief van 29 september 2016 heeft de raad te kennen gegeven het gebrek in het besluit te hebben hersteld.

Van der Zande en anderen hebben, daartoe in de gelegenheid gesteld, hun zienswijze over de wijze waarop het gebrek is hersteld naar voren gebracht.

De Afdeling heeft bepaald dat een nadere zitting achterwege blijft. Vervolgens heeft de Afdeling het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De Afdeling heeft in de tussenuitspraak onder 5.5 overwogen dat de raad naar het oordeel van de Afdeling onvoldoende heeft weten te motiveren waarom in dit geval in redelijkheid van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte kon worden afgeweken en kon worden volstaan met een fietspad met een breedte van 3,0 m. De CROW-richtlijnen dienen mede de fietsverkeersveiligheid en het voorkomen van hinder op het fietspad. Niet is gebleken hoe de raad die aspecten heeft meegewogen in zijn motivering om van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte af te wijken. De Afdeling heeft daarbij betrokken dat het fietspad gebruikt zal worden voor woon- en werkverkeer en door aanzienlijke aantallen scholieren en dat het op termijn de bedoeling is om het fietspad onderdeel te laten uitmaken van een snelfietsroute.
2. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak is overwogen is het beroep van Van der Zande en anderen tegen het besluit van 8 juli 2015 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" gegrond en dient het plandeel met de bestemming "Verkeer" vanwege strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) te worden vernietigd.
3. Bij besluit van 28 september 2016 heeft de raad besloten in te stemmen met de memo "Fietsroute Barneveld Zuid (nadere motivering)" ter aanvulling op het besluit van 8 juli 2015. De raad wijst er in de nadere motivering op dat in de publicatie "Ontwerpwijzer fietsverkeer 2016" wordt gesteld dat de ontwerpwijzers fietsverkeer uit 2016 en 2006 geen receptenboek betreffen en dat er in het "Inspiratieboek snelle fietsroutes" staat dat de zogenoemde snelle fietsroutes nog in de kinderschoenen staan en het niet mogelijk is hiervoor al een ontwerp-richtlijn vast te stellen. De raad wijst er verder op dat verschillende alternatieven zijn bezien. Voorts is de raad ingegaan op de vraag wat de keuze voor een 3 meter breed fietspad

voor fietsers en omwonenden betekent en wordt ingegaan op de zogenoemde "groenbuffer".

4. Van der Zande en anderen kunnen zich niet verenigen met de nadere motivering.

Zij stellen onder verwijzing naar een krantenbericht van 8 april 2016 dat de gemeente (raad en college van burgemeester en wethouders), bij een snelfietsroute een fietspad met een breedte van 4 m noodzakelijk acht. Van der Zande en anderen stellen dat in de nadere motivering het gebruik van het fietspad als snelfietsroute buiten beeld raakt en ten onrechte wordt gereduceerd tot een route voor een fietsverbinding in verband met schoolgaand verkeer. Al betreft het een plaatselijke versmalling, dit zal de doorstroomsnelheid op het fietspad verlagen. Bovendien kunnen er ter plaatse van de woningen aan het Hertespoor openingen komen van waaruit bewoners het fietspad kunnen bereiken. Ook dit heeft volgens Van der Zande en anderen een vertragend effect, hetgeen niet wenselijk is voor een snelfietsroute.

Voorts stellen Van der Zande en anderen dat zij zelf tellingen hebben verricht en dat de uitkomsten daarvan aanzienlijk afwijken van het aantal fietsers waarvan de raad uitgaat. Voorts stellen zij dat de raad daarbij uitgaat van de huidige en niet van de toekomstige aantallen fietsers. Bovendien stellen zij dat er geen ruimte is om te voorzien in een verantwoorde berm, zodat een fietser die moet uitwijken het talud af zal rijden en in het water zal belanden. Ze vrezen dat inhalen van fietsers in dezelfde richting niet verkeersveilig kan gebeuren en dat gezien het ontbreken van een voetpad ook voetgangers van het fietspad gebruik zullen maken, hetgeen gezien de breedte van het pad de verkeersveiligheid ook niet ten goede komt.

Weliswaar stelt de raad dat het plan voor de bewoners van de wijk een verbetering met zich zal brengen, omdat er minder fietsers door de woonstraten rijden, maar Van der Zande en anderen verwachten nog steeds fietsverkeer door de woonstraten via de twee doorsteken tussen de woonerven en het fietspad. Bovendien verwachten ze dat twee grote conflictpunten nog meer onder druk komen te staan als het fietspad wordt aangelegd.

Verder stellen zij dat ter plaatse van de groenstrook achter de woningen aan het Hertespoor is uitgegaan van een onjuiste erfgrens.

Van der Zande en anderen stellen dat de nadere motivering van de raad er in feite op neer komt dat van de CROW-normen kan worden afgeweken, omdat er fysiek geen ruimte is. De verwijzing naar andere gemeenten gaat volgens Van der Zande en anderen niet op, omdat onduidelijk is of de omstandigheden daar overeen komen met de omstandigheden ter plaatse. Verder betwijfelen Van der Zande en anderen of de kwaliteit van het openbaar groen tussen de snelfietsroute en het aangrenzende woonerf zal verbeteren. Het verdichten van het groen is in het belang van omwonenden, maar in het licht van de sociale veiligheid voor passanten minder wenselijk.

4.1. Zoals de Afdeling reeds heeft overwogen in de tussenuitspraak wordt in CROW-publicatie 230 "Ontwerpwijzer fietsverkeer" uit 2006 en het "Inspiratieboek snelle fietsroutes" voor een tweerichtingenfietspad met een spitsintensiteit van meer dan 150 personen/spitsuur een minimale breedte

van 4,0 m geadviseerd.

Van der Zande en anderen stellen dat zij in de spits 300 fietsers in 30 minuten hebben geteld. De raad gaat uit van ongeveer 300 fietsers op het fietspad in de ochtendspits, gedurende ongeveer 1,5 uur. Daargelaten de juistheid van deze aantallen wordt het getal van 150 fietsers/spitsuur in beide gevallen overschreden, zodat, zoals de Afdeling reeds had geconcludeerd in de tussenuitspraak van 15 juni 2016, dient te worden gemotiveerd dat in redelijkheid van de richtlijn van 4,0 m kan worden afgeweken.

Volgens de raad zijn de vijf hoofdeisen voor een snelfietsroute, te weten samenhang, directheid, veiligheid, aantrekkelijkheid en comfort aanleiding geweest voor het voorliggende ontwerp. De raad wijst erop dat slechts op een beperkt deel van de totale snelfietsroute niet aan de richtlijn van een breedte van 4,0 m wordt voldaan. De raad heeft blijkens de nadere motivering voor de aanvaardbaarheid van deze afwijking van belang geacht dat er in de ochtend sprake is van één dominante spitsrichting met verhoudingsgewijs aanzienlijk minder tegemoetkomende fietsers op de drukke momenten, wat wordt bevestigd door de door Van der Zande en anderen overgelegde tellingen. Voor zover Van der Zande en anderen stellen dat geen sprake is van een verplicht éénrichtingsverkeer doet dit niet aan het vorenstaande af. De raad heeft tevens onbestreden gesteld dat op een fietspad met een breedte van 3 m twee naast elkaar rijdende fietsers een tegemoetkomende fietser goed kunnen passeren. Voorts wijst de raad erop dat 's middags sprake is van meer gespreid verkeer over verschillende routes en dat geen sprake is van een daadwerkelijke schoolspits. Uit hetgeen Van der Zande en anderen hebben aangevoerd volgt niet dat het inhalen van fietsers in dezelfde rijrichting, noch in combinatie met het gebruik van het fietspad door voetgangers, dan wel door ouders met jonge kinderen tot een verkeersonveilige situatie leidt.

Dat de raad voor de onderbouwing dat sprake is van een dominante rijrichting verwijst naar de aantallen fietsers in de bestaande situatie maakt niet dat de raad geen oog heeft gehad voor de toekomstige verkeerssituatie. Niet is gebleken van aanknopingspunten dat in de toekomstige situatie niet langer sprake zal zijn van een dominante rijrichting. Voorts heeft de raad in de zienswijzennota de verwachting uitgesproken dat het aantal fietsers dat in de toekomstige situatie gebruik maakt van het fietspad niet aanzienlijk zal toenemen ten opzichte van de huidige situatie. Van der Zande en anderen hebben geen feiten en omstandigheden aangevoerd waaruit volgt dat de raad niet in redelijkheid van deze verwachting heeft kunnen uitgaan.

Voorts wijst de raad erop dat er voorheen zes zogenoemde conflictpunten waren, maar dat daarvan in de voorziene situatie niet langer sprake zal zijn. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat beperking van het aantal kruispunten en daarmee samenhangende parkeermanoeuvres voor fietsers een verbetering met zich brengt. Van der Zande en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit standpunt onjuist is, noch dat beperking tot de twee doorsteken juist tot uit een oogpunt van verkeersveiligheid onaanvaardbare situaties zal leiden.

Voor zover Van der Zande en anderen betogen dat de oversteek Hertespoor-Wilhelminastraat over de Lunterseweg en het startpunt van de fietsverbinding bij het kruispunt in Veller juist verder onder druk komen te

staan, overweegt de Afdeling dat niet gebleken is dat ten gevolge van het plan op deze punten een verkeersonveilige situatie zal ontstaan. In dat kader heeft de raad erop gewezen dat de kruising Lunterseweg-Hertespoor in 2014, vooruitlopend op de aanleg van het onderhavige fietspad al verkeersveiliger is gemaakt.

Voor zover Van der Zande en anderen betogen dat gezien de twee aanwezige doorsteken, fietsers nog steeds door de woonstraten zullen rijden, overweegt de Afdeling dat dit weliswaar niet is uitgesloten, maar dat gezien het in het plan voorziene traject van het fietspad waardoor een directe verbinding tussen de centrumvoorzieningen en de wijk Veller wordt aangebracht, het in de rede ligt dat veel doorgaand fietsverkeer niet langer van de woonstraten gebruik zal maken.

Tevens heeft de raad zich naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een 3 m breed pad voor aanwonenden met tuinen in combinatie met een goede erfafscheiding minder ingrijpend is dan een breder pad.

Voorts is om de overlast vanwege het fietspad voor aanwonenden van het woonerf (Wildforster) zoveel mogelijk te beperken in overleg tussen de gemeente en omwonenden gekozen voor een zo breed mogelijke "groenbuffer". Deze groenbuffer zal het zicht op het achterliggende bedrijventerrein minimaliseren. Een breder fietspad zal ten koste gaan van deze groenbuffer.

De raad heeft zich gelet op het vorenstaande op het standpunt gesteld dat er is gezocht naar een balans tussen een veilige en comfortabele fietsroute enerzijds en handhaving van de bestaande tuinen met een goede erfafscheiding en verbetering van de kwaliteit van het huidige openbare groen tussen de snelfietsroute en het aangrenzende woonerf anderzijds.

De vrees van Van der Zande voor gevaar vanwege eventuele openingen in de erfafscheidingen ter plaatse van de straat Hertespoor heeft de Afdeling niet doen twijfelen aan het standpunt van de raad dat het plan niet tot onaanvaardbare verkeerssituaties zal leiden. Voorts volgt uit de stelling dat voor zover ter plaatse van de groenstrook ter hoogte van de woningen aan het Hertespoor van een onjuiste erfgrens zou zijn uitgegaan, niet dat het plan ter plaatse niet uitvoerbaar zal zijn.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in dit geval gelet op het vorenstaande alsnog toereikend gemotiveerd dat in dit geval kon worden afgeweken van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte en kon worden volstaan met een fietspad met een breedte van 3,0 m. Het in overweging 4 genoemde krantenartikel waar Van der Zande en anderen op wijzen doet hier niet af.

Bestaande groenvoorziening

5. Van der Zande en anderen betogen dat de instandhouding van het bestaande groen had moeten worden geborgd door middel van een voorwaardelijke verplichting, zodat het groen niet verder zal verdwijnen.

5.1. De raad stelt dat de bestaande groenstroken zoveel mogelijk worden gespaard. De suggestie dat er vrijwel geen groen zal overblijven, acht de raad onjuist.

5.2. Wat betreft het betoog dat in het plan de voorwaardelijke verplichting had moeten worden opgenomen dat het na de aanleg van het fietspad overgebleven groen in stand gehouden zal worden, overweegt de Afdeling dat hiervoor geen aanleiding bestaat nu niet is gebleken dat de bestaande groenvoorziening noodzakelijk is voor de planologische inpasbaarheid van het fietspad.

Het betoog faalt.

Waterberging

6. Van der Zande en anderen vrezen dat de waterbergingscapaciteit na de uitvoering van het plan onvoldoende zal zijn. In dit verband stellen zij dat zij thans reeds wateroverlast ervaren terwijl de raad de wijze van de afvoer van het water niet inzichtelijk heeft gemaakt.

6.1. De raad stelt dat de bestaande watergang nabij de straat Hertespoor als duiker onder het fietspad zal worden uitgevoerd en dat de waterberging afdoende zal zijn.

6.2. In de plantoelichting staat dat de toename aan verharding vanwege het fietspad ongeveer 1.350 m² bedraagt. Voor deze toename aan verharding is blijkens de plantoelichting geen aanvullende waterberging in de vorm van een wadi of oppervlaktewater nodig. De oppervlakte aan oppervlaktewater bedraagt thans 880 m². In de nieuwe situatie zal deze oppervlakte 855 m² bedragen, omdat de watergang aan de straat Hertespoor nabij de Lunterseweg zal worden verbreed. De oppervlakte is weliswaar kleiner, maar de afname wordt volgens de plantoelichting gecompenseerd door het realiseren van de duiker onder de fietsroute als een waterdoorlatende permeobuis. Voor de afwatering van de tuinen van de bewoners aan de straat Hertespoor zal per situatie worden bekeken hoe de afwatering van de percelen kan worden opgelost. Uit de plantoelichting volgt dat in overleg met de bewoners de huidige slootzijde van de tuin kan worden opgehoogd of dat afwatering op de permeobuis kan worden aangelegd. Niet is gebleken dat genoemde maatregelen ter plaatse niet planologisch zijn toegestaan.

Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de berekeningen ten aanzien van de waterbergingscapaciteit niet inzichtelijk zijn dan wel dat de waterberging na de uitvoering van het plan onvoldoende zal zijn. De berekeningen van Van der Zande en anderen zoals opgenomen in de zienswijze naar aanleiding van de tussenuitspraak hebben de Afdeling evenmin doen twijfelen aan de juistheid van hetgeen in de plantoelichting is vermeld.

Het betoog faalt.

Belangenafweging

7. Van der Zande en anderen voeren voorts aan dat de cumulatie van effecten van het plan leiden tot een forse inbreuk op hun woon- en leefomgeving. Ter zitting hebben zij geconcretiseerd dat het hun hier gaat om het verlies aan groen en een toename van geluidhinder als gevolg van het ten noordoosten gelegen bedrijf Vink Holding B.V., alsmede de

aantasting van de privacy en de toename van het risico op inbraken. Omdat tegenover deze belangen slechts een summier gemotiveerd algemeen belang staat, kan de raad niet volhouden dat zij niet onevenredig in hun belangen worden geschaad, aldus Van der Zande en anderen.

7.1. Gezien hetgeen is overwogen in 9.2 van de tussenuitspraak heeft de raad wat de sociale veiligheid betreft geen aanleiding hoeven zien om het plan niet in deze vorm vast te stellen.

Gelet op hetgeen is overwogen in de tussenuitspraak in 7.2 en 8.2 is een eventuele toename van geluidhinder vanwege het gedeeltelijk verdwijnen van de groenstrook en enige aantasting van de privacy ter plaatse van de woningen en tuinen van Van der Zande en anderen, voor zover gelegen aan de straat Hertespoor, niet uitgesloten. Daartegenover staat echter dat de raad, gelet op hetgeen is overwogen in 3.3 van de tussenuitspraak, het nut en de noodzaak van de aanleg van het fietspad voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in redelijkheid een groter gewicht kunnen toekennen aan het algemeen belang bij realisering van het fietspad dan aan het belang van Van der Zande en anderen bij het ongewijzigd blijven van de bestaande situatie.

Het betoog faalt.

Conclusie bestemmingsplan

8. Gezien het vorenstaande ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" voor zover vernietigd in stand blijven.

De omgevingsvergunning voor het (doen) vellen van bomen

9. In overweging 12 van de tussenuitspraak van 15 juni 2016 is de Afdeling ingegaan op de beroepsgrond dat niet duidelijk is hoeveel bomen op grond van de omgevingsvergunning voor de kap van bomen mogen worden gekapt. Geconcludeerd is dat de omgevingsvergunning van meet af aan is verleend voor de kap van in totaal 32 bomen. Het betreft gelet op het bestreden besluit drie moeraseiken, twaalf knotwilgen en 17 andere bomen. Gelet op het in overweging 5.5 van de tussenuitspraak geconstateerde gebrek en de daarmee samenhangende opdracht in de tussenuitspraak die onder meer strekte tot in het geval van een gewijzigde planregeling bezien van de eventuele gevolgen voor de omgevingsvergunning, heeft de Afdeling de overige beroepsgronden tegen de omgevingsvergunning in de tussenuitspraak nog niet besproken. De Afdeling zal daartoe hierna overgaan.

10. Van der Zande en anderen voeren aan dat de omgevingsvergunning niet mocht worden verleend, omdat de in de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV) genoemde weigeringsgronden allemaal in meer of mindere mate van toepassing zijn. In ieder geval zal volgens hen de landschappelijke waarde van de groenvoorziening verminderen en zal de totaalstructuur van de groenvoorziening worden aangetast. In de

zienswijzennota is hierop volgens hen onvoldoende ingegaan. Omdat het bestemmingsplan nog niet onherroepelijk is, staan de belangen om tot kap over te gaan nog niet vast. Er is derhalve geen goede motivering die de kap van de bomen rechtvaardigt, aldus Van der Zande en anderen.

10.1. Het college stelt zich op het standpunt dat de groenstrook na de kap van de bomen met gebruikmaking van de verleende omgevingsvergunning op enkele plekken minder 'vol' zal zijn. Doordat het fietspad gedeeltelijk is geprojecteerd ter plaatse van het schouwpad langs de watergang, zullen volgens het college zoveel mogelijk bomen behouden blijven en zal de groenstrook als landschappelijk element niet wezenlijk worden aangetast. Voor het te verwijderen groen nabij de woningen Wildforster 114 tot en met 117 is een compensatieplan opgesteld en verder wordt omwonenden aangeboden om de groenstrook in overleg te verdichten.

10.2. Artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder g, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) luidt:

"Voorzover ingevolge een bepaling in een provinciale of gemeentelijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist om:

(...)

g. houtopstand te vellen of te doen vellen,

(...)

geldt een zodanige bepaling als een verbod om een project voor zover dat geheel of gedeeltelijk uit die activiteiten bestaat, uit te voeren zonder omgevingsvergunning."

Artikel 2.18 van de Wabo luidt:

"Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.2, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend of geweigerd op de gronden die zijn aangegeven in de betrokken verordening."

Artikel 113a, eerste lid, van de APV, luidde ten tijde van belang:

"Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag houtopstand te vellen of te doen vellen."

Artikel 113c luidde ten tijde van belang:

"De vergunning kan, onverminderd het bepaalde in artikel 6 van deze verordening, in elk geval worden geweigerd op grond van:

- a. de natuurwaarde van de houtopstand;
- b. de landschappelijke waarde van de houtopstand;
- c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpsschoon;
- d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand;
- e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand;
- f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand."

11. In de omgevingsvergunning is ten aanzien van de houtopstanden overwogen dat zij een groen lint vormen tussen de woonwijken Hertespoor en Wildforster en het spoor. Uit het besluit volgt dat deze houtopstanden van landschappelijke waarde worden geacht, maar dat de aantasting door de kap van de bomen ten behoeve van het fietspad slechts gering is. Dit heeft enerzijds te maken met de omstandigheid dat een aantal bomen aan de spoorzijde van de groenzone wordt gekapt en de strook daardoor intact blijft. Anderzijds blijft een groot deel van de herkenbare en structuurbepalende

moereseikenopstanden nabij Hertespoor 44 t/m 53 bestaan. Uit de omgevingsvergunning volgt voorts dat het voor het gedeelte bij Wildforster 114 t/m 117 niet mogelijk is de bomen te handhaven. Om het verlies te compenseren, is in bijlage 1 bij de omgevingsvergunning de verplichting opgenomen om binnen één jaar nadat het fietspad is gerealiseerd, herplant te laten plaatsvinden. Het college heeft zich, mede gelet op de herplantverplichting in de voorschriften van de vergunning, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de aantasting van waarden van de houtopstand beperkt is. Gelet op het voorgaande heeft het college het belang bij het realiseren van het fietspad, waarvoor een aantal bomen moeten wijken, in redelijkheid zwaarder kunnen laten wegen dan het belang van het behoud van de houtopstanden en heeft het in zoverre in redelijkheid kunnen besluiten de omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden te verlenen.

In de Nota zienswijzen is overigens onder 11o, 11p, 11q en 11r ingegaan op de zienswijze over het vellen van de houtopstanden. Nu Van der Zande en anderen niet nader hebben onderbouwd op welke zienswijze niet of onvoldoende zou zijn ingegaan, ziet de Afdeling hierin geen aanleiding voor het oordeel dat het besluit in zoverre onzorgvuldig is voorbereid of genomen.

Het betoog faalt.

12. Het beroep gericht tegen de omgevingsvergunning voor het vellen of doen vellen van een aantal bomen is ongegrond.

Proceskosten

13. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart het beroep tegen het besluit van de raad van de gemeente Barneveld van 8 juli 2015 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" gegrond;
- II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Barneveld van 8 juli 2015, kenmerk 15-56 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Verkeer";
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" voor zover vernietigd, in stand blijven;
- IV. verklaart het beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld van 15 juli 2015, kenmerk 2015W0615, waarbij een omgevingsvergunning voor het vellen of doen vellen van een aantal bomen is verleend, ongegrond;
- V. veroordeelt de raad van de gemeente Barneveld tot vergoeding van bij L. van der Zande en anderen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1237,50 (zegge: twaalfhonderdzevenendertig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;
- VI. gelast dat de raad en het college van de gemeente Barneveld, het college van burgemeester en wethouders van Barneveld aan L. van der Zande en anderen het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 167,00 (zegge: honderdzevenenzestig euro) vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekoven, voorzitter, en mr. D.J.C. van den Broek en mr. E.A. Minderhoud, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.F.W. Tuit, griffier.

w.g. Van Ettekoven
voorzitter

w.g. Tuit
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 24 mei 2017

201506871/3/R1

11

425.
Verzonden: 24 mei 2017

24 mei 2017

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

L. van der Zande en anderen, allen wonend te Barneveld,
appellanten,

en

1. de raad van de gemeente Barneveld,
2. het college van burgemeester en wethouders van Barneveld,
verweerders.

Procesverloop

Bij besluit van 8 juli 2015, kenmerk 15-56, heeft de raad het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" vastgesteld.

Bij besluit van 15 juli 2015, kenmerk 2015W0615, heeft het college aan de gemeente Barneveld een omgevingsvergunning verleend voor het vellen of doen vellen van een aantal bomen, langs het spoor ter hoogte van Hertespoor/Wildforster in Barneveld, kadastraal bekend gemeente Barneveld, sectie C, nummer 8578.

Deze besluiten zijn gecoördineerd voorbereid en bekendgemaakt met toepassing van artikel 3.30 van de Wet ruimtelijke ordening.

Tegen deze gecoördineerde besluiten hebben Van der Zande en anderen beroep ingesteld.

De raad en het college hebben een verweerschrift ingediend.

De raad en het college hebben een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 maart 2016, waar Van der Zande en anderen, in de persoon van L. van der Zande, G.J. Hoolwerf, C. Hoolwerf-Spek, J.C. Pinkster en H.P. Pinkster-Verkade, R. Penters, J. Blankenburgh en M.H. Blankenburgh-in 't Anker, E.J. van Zoeren en E. van Middendorp, bijgestaan door mr. T.P. Grünbauer, advocaat te Ede, de raad en het college, beiden vertegenwoordigd door ing. P.A. van Nieuwenhuizen, drs. A.M. van Bommel-Van de Vendel en J.H.R. Both, allen werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Overwegingen

Het geding

1. De raad en het college hebben het plan vastgesteld onderscheidenlijk de omgevingsvergunning verleend om in Barneveld een fietspad te kunnen aanleggen. Het fietspad is voorzien op een strook grond tussen de woonstraten Hertespoor en Wildforster en de spoorlijn Barneveld-Ede. De raad en het college beogen hiermee de wijk Veller beter te verbinden met de centrumvoorzieningen in het dorp en bij te dragen aan het gemeentelijke doel om het fietsen in Barneveld te stimuleren. Het fietspad gaat daarnaast deel uitmaken van de regionale snelfietsroute die de belangrijkste bestemmingen in de zone Barneveld-Harselaar-Voorthuizen zal verbinden.

Van der Zande en anderen kunnen zich niet met de twee besluiten verenigen. Zij wonen allen in de directe nabijheid van het tracé van het beoogde fietspad. Zij vrezen dat het fietspad een aantasting van hun woongenot meebrengt, onder meer vanwege een toename aan geluidhinder, aantasting van hun privacy en een afname van de sociale veiligheid. Zij vinden het beoogde fietspad te omvangrijk voor de beschikbare ruimte,

terwijl de gevolgen ervan juist worden verergerd omdat een bestaande groenstrook gedeeltelijk verdwijnt. Volgens Van der Zande en anderen zijn de belangen onvoldoende afgewogen, terwijl daarentegen nut en noodzaak van het fietspad niet vaststaan en de alternatieven onvoldoende zijn onderzocht.

Het plan

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Nut en noodzaak

3. Van der Zande en anderen betogen dat het nut en de noodzaak van het fietspad niet daadwerkelijk zijn onderzocht. In dit verband achten zij de verwijzing van de raad naar het gemeentelijke beleid en de eerder gemaakte bestuurlijke keuzes onterecht omdat zij daartegen geen rechtsmiddelen hebben kunnen aanwenden. Volgens hen is bovendien onduidelijk welk probleem de raad met de realisatie van het fietspad tracht op te lossen en wie de voorstanders van het fietspad zijn.

3.1. De raad stelt zich op het standpunt dat tussen het centrum van Barneveld en de wijk Veller en de school De Meerwaarde een fietspad dient te worden aangelegd. Op dit moment maken volgens de raad enkele honderden fietsers dagelijks gebruik van de woonerven van Hertespoor en Wildforster om zich tussen het centrum van Barneveld en de wijk Veller te verplaatsen. Om de verkeersveiligheid en leefbaarheid in de wijk te verhogen acht de raad een vrijliggend fietspad gewenst. De raad stelt dat de kaders voor de in het plan voorziene fietsroute in verschillende beleidsstukken – te weten: het Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan van 19 januari 2010 (hierna: GVVP), de gemeentelijke Structuurvisie Kern en Barneveld 2022 van 22 november 2011 (hierna: Structuurvisie) en de notitie 'Snelfietsroute Barneveld-Voorthuizen' van 16 december 2014 (hierna: notitie Snelfietsroute) – zijn neergelegd. Met een herkenbare fietsverbinding wordt het fietsgebruik volgens de raad verder gestimuleerd, omdat deze meer fietsers zal aantrekken.

3.2. Zowel uit het GVVP als uit de Structuurvisie volgt dat het gemeentebestuur wenst in te zetten op het verbeteren van het fietsnetwerk door het realiseren van snelle verbindingen tussen woon- en werkgebieden in de gemeente Barneveld en veilige fietsroutes tussen de wijken. Barneveld is blijkens genoemd beleid een gemeente waarbij de meeste inwoners en

voorzieningen zich binnen een acceptabele fietsafstand van elkaar bevinden. Ook gelet op de realisatie van nieuwe wijken in Barneveld en Voorthuizen is er aandacht voor fietsers. Uit de kaart behorende bij de Structuurvisie volgt dat de strook grond van het tracé is aangeduid als 'snelfietsverbinding'. Deze snelfietsroute maakt gebruik van bestaande paden en nieuwe verbindingen en verbindt de belangrijkste bestemmingen in de stedelijke zone Barneveld - Harselaar - Voorthuizen: de centra, werkgebieden en stations. De snelfietsroute krijgt kortsluitingen naar belangrijke bestemmingen buiten de as, zoals bijvoorbeeld het Johannes Fontanus College en De Meerwaarde. Ingezet wordt op een vrijliggend langzaam verkeerssysteem los van de autoroutes, zo volgt uit het GVVP en de Structuurvisie.

In de notitie Snelfietsroute is vervolgens de basis voor de verdere uitwerking en realisatie van de fietsroute in de periode 2014-2020 neergelegd. Met de snelfietsroute wordt beoogd het fietsgebruik te stimuleren en worden de belangrijkste bestemmingen in de stedelijke zone Voorthuizen- Harselaar-Barneveld, de centra, de werkgebieden en de stations, met elkaar verbonden. Uit de notitie Snelfietsroute volgt dat het gebruik van de fiets duurzamer is vergeleken met het gebruik van de auto gelet op de uitstoot van schadelijke (uitlaat)gassen. Daarnaast bevordert het gebruik van de fiets de gezondheid. Verder staat in de notitie Snelfietsroute vermeld dat uit onderzoek blijkt dat in het algemeen geldt dat 61% van de werknemers op een afstand van 0-15 km van het werk woont, terwijl slechts 24% van de fiets gebruik maakt. Blijkens de notitie is er geen reden om aan te nemen dat dit in Barneveld anders is en dat er daarom een groot potentieel is ten aanzien van het fietsgebruik. De realisatie van een snelfietsroute is voorts passend bij een ontwikkeling als de E-bike. Verder volgt uit de notitie Snelfietsroute dat de provincie Gelderland en de gemeente Ede beiden plannen hebben om de snelfietsroute te verlengen naar Putten, onderscheidenlijk Ede.

3.3. De enkele omstandigheid dat Van der Zande en anderen tegen het voornoemde beleid geen rechtsmiddelen hebben kunnen aanwenden, maakt niet dat de raad zich bij de vaststelling van het plan daarop niet mocht baseren. Bij de toepassing van het beleid in dit concrete geval waarbij een bestemmingsplan is vastgesteld, staat immers rechtsbescherming open waarbij nut en noodzaak kunnen worden aangevochten. De Afdeling acht het beleid om door middel van een fijnmazig fietsnetwerk veilige fietsroutes tussen de wijken te realiseren, niet onredelijk. Voorts heeft de raad mogen aannemen dat met de aanleg van het fietspad de leefbaarheid in de wijken is gediend omdat – zoals de raad ter zitting heeft toegelicht – het fietsverkeer, waaronder veel scholieren van de school De Meerwaarde, dan niet meer door de wijk gaat. Of al dan niet voldoende draagvlak voor het plan bij de omwonenden bestaat, is in dit verband niet doorslaggevend. Van der Zande en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat het plan voor het fietspad niet in het beleid past of dat aan het fietspad geen behoefte zou bestaan. De raad heeft daarbij mogen betrekken dat, zoals hij ter zitting heeft benadrukt, op termijn een herkenbare route kan ontstaan voor de snelfietsroute zoals in het beleid is neergelegd.

Gelet op het vorenstaande heeft de raad het nut en de noodzaak van de aanleg van het fietspad voldoende aannemelijk gemaakt. Het betoog

faalt.

Alternatieve routes

4. Van der Zande en anderen achten onvoldoende onderbouwd waarom de raad de door hen voorgestelde alternatieve route over de Valkseweg ongeschikt acht. Zij zien niet in waarom de route over de Valkseweg wat de verkeersveiligheid betreft een eigen problematiek heeft en geen logische of aantrekkelijke route voor het fietsverkeer zou zijn. Ter zitting hebben zij voorts gewezen op een alternatieve route door de wijk via de verschillende woonerven.

4.1. De raad stelt dat uit het gemeentelijke beleid volgt dat de ruimte voor de snelfietsroute aan de westzijde van de spoorlijn Barneveld-Ede wordt gezocht. Beoogd is om de wijk Veller en het centrum met elkaar te verbinden. Aangezien fietsers doorgaans de kortste weg kiezen, ligt het door Van der Zande en anderen voorgestelde alternatief via de Valkseweg volgens de raad niet in de rede.

4.2. De raad dient bij de keuze van een bestemming een afweging te maken van alle belangen die betrokken zijn bij de vaststelling van het plan. Daarbij heeft de raad beleidsvrijheid. De voor- en nadelen van alternatieven dienen in die afweging te worden meegenomen.

De Afdeling overweegt dat in de Structuurvisie een keuze is gemaakt voor het tracé van de snelfietsverbinding. Uit de Structuurvisie volgt dat de snelfietsverbinding grote delen van Barneveld in een rechte lijn moet verbinden met het bedrijventerrein Harselaar en met het station Barneveld Noord. Voorts is, zoals de raad stelt, met dit fietspad beoogd om de wijk Veller met het centrum van Barneveld te verbinden. De Afdeling acht het standpunt van de raad niet onredelijk dat een verder naar het oosten gelegen route via de Valkseweg voor fietsers minder aantrekkelijk zal zijn omdat die route langer is. In dit verband heeft de raad belang mogen hechten aan de omstandigheid dat nu al scholieren via de woonerven van Hertespoor en Wildforster naar de school De Meerwaarde fietsen, die aan de oostzijde van het spoor ligt, in plaats van over de Valkseweg. Wat betreft het door Van der Zande en anderen voorgestelde alternatief via de woonerven in de wijk heeft de raad van belang mogen achten dat het wenselijk is om het doorgaande fietsverkeer zoveel mogelijk uit de wijken te weren. Voorts heeft de raad zich op het standpunt kunnen stellen dat een vrijliggende fietsroute zoals in het plan is beoogd, veiliger is voor fietsers dan de routes via de Valkseweg of over de woonerven.

Gelet op het vorenstaande heeft de raad afdoende gemotiveerd waarom niet is gekozen voor de door Van der Zande en anderen voorgestelde alternatieve routes. Het betoog faalt.

Verkeersveiligheid

5. Van der Zande en anderen kunnen zich voorts niet verenigen met de beoogde breedte van het fietspad van 3 m. Zij stellen dat dit te smal is, terwijl de raad ongemotiveerd afwijkt van de normen van het Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond-, Water-, en Wegenbouw en de

Verkeerstechniek (hierna: CROW) voor een tweerichtingenfietspad met een spitsintensiteit van meer dan 150 personen/spitsuur.

5.1. De raad heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat het beoogde fietspad volgens de richtlijnen van het CROW een minimale breedte van 4,5 m zou moeten hebben. De raad voert aan dat in dit geval van de normen van het CROW kon worden afgeweken. Volgens hem betreffen de richtlijnen van het CROW richtlijnen voor uniformiteit in fietsroutes. Omdat het fietspad binnen bestaand bebouwd gebied wordt gerealiseerd, is volgens de raad onvoldoende ruimte beschikbaar om het fietspad breder te maken dan 3 m.

5.2. Ter plaatse van de beoogde locatie van het fietspad, is in de verbeelding bij het plan de bestemming "Verkeer" toegekend.

Ingevolge artikel 5, lid 5.1, van de regels, zijn de voor "Verkeer" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. wegen waarbij geldt dat wegen uit maximaal 2 rijstroken (2x1) dienen te bestaan, alsmede parallelrijbanen, opstelstroken, in- en uitvoegstroken, op- en afritten;
 - b. voet- en rijwielpaden;
 - c. parkeer-, groen- en speelvoorzieningen;
 - d. waterhuishoudkundige doeleinden, waterberging en waterlopen;
 - e. bermen;
- met de daarbij behorende:
- f. bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

5.3. In de plantoelichting staan de uitgangspunten voor de realisatie van de snelfietsroute opgenomen. Voorgesteld wordt dat ten aanzien van de uitvoeringsvorm de (fiets)veiligheid de hoogste prioriteit heeft, dat zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van de bestaande voorzieningen, dat zoveel mogelijk een eenheid in kenmerken, zoals breedte en verharding, wordt nagestreefd, en waar het gewenste niveau niet uitvoerbaar is, gemotiveerd kan worden afgeweken. Voorts volgt uit de plantoelichting dat de breedte van het fietspad minimaal 3 m is, waarbij er 3,5 m vrije ruimte moet zijn. Op de bijbehorende inrichtingstekening heeft het fietspad een breedte van 3 m.

5.4. Ten aanzien van de genoemde breedte van 4,5 m heeft de raad ter zitting toegelicht dat dit een CROW-richtlijn betreft voor toekomstige, drukker fietspaden dan in dit geval aan de orde. Ter zitting heeft de raad gesteld dat de CROW voor een fietspad als hier beoogd een minimale breedte van 4,0 m adviseert. Van der Zande en anderen hebben dit niet betwist. Bevestiging voor dit standpunt wordt voorts gevonden in CROW-publicatie 230 "Ontwerpwijzer fietsverkeer" uit 2006 en het "Inspiratieboek snelle fietsroutes" waarin voor een tweerichtingenfietspad met een spitsintensiteit van meer dan 150 personen/spitsuur een minimale breedte van 4,0 m wordt geadviseerd.

5.5. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad onvoldoende weten te motiveren waarom in dit geval in redelijkheid van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte kon worden afgeweken en kon worden volstaan met een fietspad met een breedte van 3,0 m. Het standpunt van de raad wordt aldus

begrepen dat er feitelijk onvoldoende ruimte is om aan de richtlijn voor een breedte van 4,0 m te voldoen. De raad meent dat ter plaatse met een fietspad van 3 m breedte kan worden volstaan. De raad gaat daarbij echter voorbij aan het feit dat de betrokken CROW-richtlijnen niet (slechts) betrekking hebben op uniformiteit in fietsroutes. Deze richtlijnen dienen eveneens de fietsverkeersveiligheid en het voorkomen van hinder op het fietspad. Niet is gebleken hoe de raad die aspecten heeft meegewogen in zijn motivering om van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte af te wijken. De Afdeling betreft hierbij dat het fietspad gebruikt zal worden voor woon- en werkverkeer en door aanzienlijke aantallen scholieren en dat het op termijn de bedoeling is om het fietspad onderdeel te laten uitmaken van een snelfietsroute.

Het betoog slaagt.

6. Van der Zande en anderen betogen dat de inpassing van het fietspad in de overige infrastructuur zal leiden tot verkeerskundige gevaren, terwijl de situatie thans reeds onveilig is. Daarnaast is het fietspad volgens hen bereikbaar gemaakt voor hulpdiensten en brengt dat met zich dat ook ander autoverkeer (al dan niet per ongeluk) over het fietspad zal rijden.

6.1. De raad stelt dat het fietspad voldoet aan de normen voor bereikbaarheid voor hulpdiensten. Voorts stelt de raad dat het fietspad niet voor gemotoriseerd verkeer wordt aangelegd. Door middel van het verkeersbord type G11 wordt het gemotoriseerd verkeer verboden van het fietspad gebruik te maken, zo voert de raad aan.

6.2. In de plantoelichting staat dat het gemeentebestuur van Barneveld voor de bereikbaarheid hoofd- en subaanrijdroutes heeft vastgesteld. Voorts wordt bij de aanleg van het fietspad rekening gehouden met de door de brandweer aangegeven maatvoering voor voertuigen van hulpdiensten voor calamiteiten. Bij de inrichting van het fietspad is er daarom rekening mee gehouden dat de breedte van het fietspad minimaal 3 m bedraagt, er 3,5 m vrije ruimte is en er voertuigen met een hoogte van 4,2 m over kunnen rijden. Voorts volgt uit de plantoelichting dat het fietspad alleen toegankelijk zal zijn voor fietsers en niet voor gemotoriseerd verkeer en/of bromfietzers.

De Afdeling overweegt dat Van der Zande en anderen hun betoog dat de inpassing van het fietspad in de overige infrastructuur zal leiden tot verkeerskundige gevaren niet nader hebben onderbouwd. Reeds hierom kan deze grond niet slagen. Het standpunt van Van der Zande dat autoverkeer het fietspad zal gaan gebruiken, hoefde de raad voorts niet aannemelijk te achten. Het plaatsen van verkeersbord G11, als opgenomen in bijlage I van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990, verbiedt het gemotoriseerd verkeer immers van het fietspad gebruik te maken.

Het betoog faalt.

Geluid en fijnstof

7. Van der Zande en anderen betogen dat het plan hun leef- en woongenot zal aantasten omdat zij in hun directe omgeving groen zullen verliezen. Aan de Wildforster, maar ook elders in het plangebied, filteren de aanwezige bomen het geluid, fijnstof en kwartsstof dat door het betonbedrijf

Vink Holding B.V., gelegen ten oosten van het plangebied, wordt geproduceerd. Hoewel zij erkennen dat het groen als zodanig geen geluid tegenhoudt, zijn zij wel van mening dat het groen het industriegeluid 'overstemt'. Ook vrezen zij voor de cumulatie van reeds bestaande geluidbelasting door het spoor, de achterliggende industrie en het fietspad tezamen. Het verbieden van snorfietzers en motorfietzers op het fietspad om geluidoverlast te voorkomen achten Van der Zande en anderen niet goed handhaafbaar.

7.1. De raad stelt dat de groenvoorziening tegenover de woningen aan de Wildforster niet kan worden gehandhaafd. Ter compensatie zal langs de Wildforster herplanting van de groenstrook plaatsvinden. Volgens de raad is in dit geval geen sprake van een zodanig dichte begroeiing dat deze het geluid dempt. Voorts voert de raad aan dat de beoogde wijzigingen in de groenstrook niet of nauwelijks effecten hebben op de toename van fijnstof. In dit gebied van Barneveld worden voorts de luchtkwaliteitsnormen niet overschreden, zo voert de raad aan.

7.2. De Afdeling stelt vast dat Van der Zande en anderen op zichzelf niet betogen dat de technische milieunormen ten aanzien van geluid en luchtkwaliteit worden overschreden. Gelet op het beroepschrift en hun betoog ter zitting zijn hun bezwaren erop gericht dat in hun directe woonomgeving een groenvoorziening gedeeltelijk verdwijnt, waardoor de filterende functie ervan voor geluid en stof zal afnemen.

Uit de plantoelichting volgt dat het nieuwe fietspad tussen de spoorlijn en de woningen komt te liggen, waardoor de bestaande sloot en groenstrook aangepast worden en de sloot en groenstrook wijzigen in meer water (akoestisch reflecterend) dan groen (akoestisch absorberend). Volgens de plantoelichting dient een vegetatiestrook een behoorlijke omvang wat betreft groen, bomen of struiken te hebben, om enige invloed te hebben op de demping van geluid. Dat is zowel in de huidige als toekomstige situatie niet het geval, zo staat in de plantoelichting.

De stelling van Van der Zande en anderen dat snorfietzers op het fietspad niet zullen zijn toegestaan, mist feitelijke grondslag. Bij het fietspad wordt verkeersbord RVV G11 geplaatst dat, zoals uit de Nota zienswijzen volgt, fietsers en snorfietzers tot 25 km/u toelaat. Het fietspad is gelet op voornoemd verkeersbord niet toegankelijk voor motorfietsen. Voor zover Van der Zande en anderen betogen dat geluidhinder veroorzakende motorfietsen desondanks van het fietspad gebruik zullen maken, overweegt de Afdeling dat handhaving van dit verbod in de onderhavige procedure niet aan de orde kan komen. Evenwel valt niet uit te sluiten dat vanwege het gedeeltelijk verdwijnen van de groenstrook meer geluid- en stofhinder zal ontstaan ter plaatse van de woningen van Van der Zande en anderen vanwege de betonindustrie ten oosten van het plangebied. In dit verband is van belang dat ondanks de afname aan groen ook compensatie daarvan zal plaatsvinden in de vorm van een herplantverplichting, ook al is die compensatie mogelijk niet volledig. Naar het oordeel van de Afdeling is die eventuele toename van geluid- en stofhinder vanwege het gedeeltelijk verdwijnen van de groenstrook echter niet zodanig dat de raad daaraan, bij de afweging van de

belangen een doorslaggevend gewicht had moeten toekennen.
Het betoog faalt.

Privacy

8. Van der Zande en anderen betogen dat zij ten gevolge van het voorziene fietspad hun privacy zullen verliezen. Zij achten de te realiseren erfafscheidingen niet een afdoende oplossing en vinden dat de raad hun klachten op dit punt bagatelliseert.

8.1. De raad stelt dat de tuinen achter de woningen aan de Hertespoor door de komst van het fietspad zullen grenzen aan openbaar gebied. Om de privacy van de bewoners te blijven waarborgen wordt een erfafscheiding gerealiseerd, waarbij in overleg met de omwonenden voor een bekleding daarvan wordt gekozen.

8.2. De Afdeling acht aannemelijk dat het plan, zonder het treffen van maatregelen, zal leiden tot enige aantasting van de privacy ter plaatse van de woningen en tuinen van Van der Zande en anderen, voor zover gelegen aan de Hertespoor. Enige aantasting van de privacy brengt echter nog niet met zich dat de raad niet had mogen voorzien in de aanleg van een nieuw fietspad. De Afdeling ziet zich voor de vraag gesteld of de raad de gevolgen van het plan voor de privacy niet aanvaardbaar had mogen achten en om die reden het plan niet in deze vorm vast had mogen worden stellen. In dit geval is het mogelijk om de desbetreffende woningen en tuinen goeddeels aan het zicht vanaf het fietspad te onttrekken door het realiseren van een erfafscheiding. Van der Zande en anderen hebben niet nader onderbouwd waarom de erfafscheidingen niet een afdoende oplossing zouden zijn ten aanzien van de bescherming van de privacy. In aanmerking genomen dat een erfafscheiding wordt aangebracht, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de privacy van Van der Zande en anderen, voor zover wonend aan de Hertespoor, niet onaanvaardbaar zal worden aangetast als gevolg van het plan.

Sociale veiligheid

9. Van der Zande en anderen vrezen dat het risico op inbraken en insluiping toeneemt omdat het gebied toegankelijker wordt en vluchten via het fietspad voor inbrekers gemakkelijk wordt gemaakt. Onduidelijk is of de raad toezegt zorg te zullen dragen dat een hekwerk met slot wordt gerealiseerd. Als dat al passend is gelet op de financiële uitvoerbaarheid van het plan, dan had dit bovendien in het plan moeten worden geborgd door middel van een voorwaardelijke verplichting, zo stellen Van der Zande en anderen. In het kader van de sociale veiligheid kunnen Van der Zande en anderen zich er voorts niet mee verenigen dat de raad een beroep op hen doet om de sociale veiligheid mede te monitoren. Daarnaast stellen zij hinder van de verlichting te zullen ondervinden.

9.1. De raad stelt zich op het standpunt dat hij – in verband met de vrees voor inbraken – omwonenden de mogelijkheid biedt om voor rekening van de gemeente een erfafscheiding te realiseren. De raad acht zich echter

niet verantwoordelijk voor het al dan niet voldoende afsluiten van het privéterrein van omwonenden. De raad meent dat hij van elke inwoner een zekere betrokkenheid bij de samenleving mag verwachten, hoewel iedere inwoner kan bepalen in welke mate hij daaraan vorm geeft. De hulp van omwonenden bij het, gezamenlijk met gemeente en politie, creëren van een sociaal veilige wijk acht de raad van groot belang.

9.2. Vast staat dat de tuinen bij de woningen van Van der Zande en anderen aan de Wildforster niet direct aan het voorziene fietspad zullen grenzen, omdat zich daartussen nog een openbare weg bevindt. Het voorziene fietspad komt wel aangrenzend aan de achtertuinten van de woningen aan de Hertespoor te liggen. Van der Zande en anderen hebben echter niet aannemelijk gemaakt dat de risico's op inbraken en insluiping onevenredig worden vergroot ten gevolge van de realisatie van het plan. Gelet hierop is de ruimtelijke noodzaak van een erfafscheiding niet vast komen te staan, zodat de raad geen voorwaardelijke verplichting ten behoeve van een erfafscheiding ter plaatse van de achtertuinten bij de Hertespoor heeft hoeven opnemen. Het gemeentebestuur heeft overigens in verband met de privacyaspecten aangeboden om voor zijn rekening erfafscheidingen te realiseren. Ter plaatse van de percelen van Van der Zande en anderen, voor zover gelegen aan de Hertespoor, staat de ter plaatse geldende bestemming "Wonen 1", ingevolge artikel 13, lid 13.2.4, aanhef en onder c, van de regels van het bestemmingsplan "Barneveld-Zuid I" voor zogenoemde 'overige bouwwerken' een maximale bouwhoogte van 2 m toe. Gelet hierop kan in de tuinen, aan de zijde van het fietspad, een erfafscheiding worden geplaatst om eventuele inbraken tegen te gaan. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad wat de sociale veiligheid betreft dan ook geen aanleiding hoeven zien om het plan niet in deze vorm vast te stellen.

Voor zover wordt gevreesd voor lichthinder, overweegt de Afdeling dat uit de zienswijzennota volgt dat lichtmasten worden geplaatst die van de woningen af stralen. Omdat de lichtbundel daardoor niet direct in de tuinen zal stralen, verwacht de raad geen onevenredige lichthinder. Van der Zande en anderen hebben het vorenstaande niet betwist.

Het betoog faalt.

Financiële uitvoerbaarheid

10. Wat de financiële uitvoerbaarheid van het plan betreft betogen Van der Zande en anderen dat geen inzicht is gegeven in de subsidieverlening voor het fietspad. Daarmee is de financiële uitvoerbaarheid van het plan volgens hen niet aangetoond.

10.1. In het kader van een beroep tegen een bestemmingsplan kan een betoog dat ziet op de uitvoerbaarheid van dat plan, waaronder ook de financiële uitvoerbaarheid is begrepen, slechts leiden tot vernietiging van het bestreden besluit indien en voor zover het aangevoerde leidt tot de conclusie dat de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat het plan niet kan worden uitgevoerd binnen de planperiode van in beginsel tien jaar.

10.2. In de plantoelichting staat dat voor de realisering van het project in de gemeentelijke begroting een reservering is gemaakt. Dit bedrag wordt aangevuld met een subsidie uit het programma 'Mobiliteit 2011' van de provincie Gelderland. Hiermee is de financiële dekking van het plan gegarandeerd, zo staat in de plantoelichting. Zoals de raad voorts heeft aangevoerd, zijn de kosten voor de aanleg van het fietspad geraamd op € 670.000,-. De raad heeft toegelicht dat een bedrag van € 200.000,- afkomstig is van de provincie in de vorm van subsidie en dat voor het resterende bedrag een reservering is gemaakt in de gemeentelijke begroting. Gelet op het voorgaande kan niet worden staande gehouden dat de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat het plan niet kan worden uitgevoerd binnen de planperiode van in beginsel tien jaar.

Het betoog faalt.

Overige gronden

11. Vanwege de samenhang met de breedte van het fietspad zal de Afdeling de beroepsgronden over de groenvoorziening, de waterberging en de belangenafweging nu nog niet bespreken.

De omgevingsvergunning

12. Gelet op het in 5.5 genoemde gebrek en de opdracht als genoemd onder 14 bespreekt de Afdeling de beroepsgronden tegen de omgevingsvergunning niet in deze tussenuitspraak.

Indien de raad ertoe overgaat een gewijzigd plan vast te stellen ten gevolge van de onder 13 genoemde opdracht, kan dit immers van belang zijn voor de uitvoering van de omgevingsvergunning voor het vellen of doen vellen van 32 bomen, bijvoorbeeld omdat het gemeentebestuur van de kap van de bomen wenst af te zien. Om te voorkomen dat zich – voordat einduitspraak is gedaan – onomkeerbare gevolgen voordoen en bomen worden gekapt met gebruikmaking van de omgevingsvergunning van 15 juli 2015, ziet de Afdeling derhalve aanleiding om een voorlopige voorziening te treffen (zie hierna onder 15).

In dat kader ziet de Afdeling aanleiding wel in te gaan op de beroepsgrond dat niet duidelijk is hoeveel bomen vanwege de omgevingsvergunning mogen worden gekapt.

12.1 Bij brief van 23 februari 2016 heeft het college een gewaarmerkte tekening toegezonden behorende bij de omgevingsvergunning ter vervanging van de eerder per abuis aan de Afdeling toegezonden tekening voor de kap van 40 bomen. Op de nieuwe tekening staan 32 te kappen bomen aangeduid, omdat acht knotwilgen achter de woningen Hertespoor 56-63 behouden dienen te blijven. Gelet op de omstandigheid dat het aantal van 32 te kappen bomen reeds in de tekst van de omgevingsvergunning is genoemd en eveneens het aantal van 12 te kappen wilgen is genoemd, in plaats van 20 wilgen die op de oorspronkelijke tekening en in de bijbehorende tabel zijn opgesomd, is de Afdeling van oordeel dat de omgevingsvergunning van meet af aan is verleend voor de kap van in totaal 32 bomen. Het betreft gelet op het bestreden besluit drie moeraseiken,

twaalf knotwilgen en 17 andere bomen.

Bestuurlijke lus

13 Met het oog op een spoedige beëindiging van het geschil ziet de Afdeling aanleiding de raad op de voet van artikel 8:51d van de Awb op te dragen om binnen 16 weken na verzending van deze tussenuitspraak het gebrek in het bestreden besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan te herstellen, zonder dat daarbij toepassing behoeft te worden gegeven aan afdeling 3.4 van de Awb.

De raad dient hiertoe met inachtneming van hetgeen in 5.5 is overwogen alsnog toereikend in het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan te motiveren waarom in dit geval in redelijkheid van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte kon worden afgeweken en kan worden volstaan met een fietspad met een breedte van 3,0 m, dan wel in zoverre ter zake een gewijzigde planregeling vast te stellen. In geval van een gewijzigde planregeling dient de raad respectievelijk het college ook de eventuele gevolgen voor de rest van het plan dan wel de omgevingsvergunning te bezien. Een eventuele vastgestelde planwijziging dient op de wettelijk voorgeschreven wijze te worden bekendgemaakt.

Eindconclusie en voorlopige voorziening

14 Van der Zande en anderen zijn terecht opgekomen tegen het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid", omdat de raad onvoldoende heeft gemotiveerd waarom in dit geval in redelijkheid van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte kon worden afgeweken en kan worden volstaan met een fietspad met een breedte van 3,0 m, dan wel in zoverre ter zake een gewijzigde planregeling vast te stellen. De raad wordt met deze uitspraak opgedragen om zijn besluit in zoverre alsnog afdoende te motiveren. Tevens dient de raad respectievelijk het college in geval van een gewijzigde planregeling ook de eventuele gevolgen voor de rest van het plan, danwel de omgevingsvergunning te bezien.

Voor het overige slagen de betogen van Van der Zande en anderen, voor zover in deze tussenuitspraak zijn beoordeeld, tegen het bestemmingsplan niet. Mocht de raad in verband met de hiervoor genoemde opdracht ertoe overgaan een andere planregeling voor het fietspad vast te stellen, dan kunnen Van der Zande en anderen in het vervolg van de procedure de aspecten waarop de voornoemde betogen betrekking hadden, opnieuw aan de orde stellen.

15 Gelet op het overwogene onder 12. ziet de Afdeling om te voorkomen dat zich – voordat einduitspraak is gedaan – onomkeerbare gevolgen voordoen en bomen worden gekapt met gebruikmaking van de omgevingsvergunning van 15 juli 2015, aanleiding met toepassing van artikel 8:80b, derde lid, van de Awb, de na te melden voorlopige voorziening te treffen en de omgevingsvergunning te schorsen. Van de omgevingsvergunning mag daarom vooralsnog geen gebruik worden gemaakt.

Proceskosten en griffierecht

17. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. draagt de raad van de gemeente Barneveld op om:
 - binnen 16 weken na verzending van deze tussenuitspraak met inachtneming van hetgeen in 5.5 en 14 is overwogen het besluit van de raad van 8 juli 2015, kenmerk 15-56, tot vaststelling van het bestemmingsplan "Fietsroute Barneveld Zuid" te herstellen door alsnog toereikend te motiveren waarom in dit geval in redelijkheid van de CROW-richtlijn van 4,0 m breedte kon worden afgeweken en kan worden volstaan met een fietspad met een breedte van 3,0 m, dan wel in zoverre ter zake een gewijzigde planregeling vast te stellen. In geval van een gewijzigde planregeling dient de raad respectievelijk het college ook de eventuele gevolgen voor de rest van het plan dan wel de omgevingsvergunning te bezien;
 - de Afdeling de uitkomst mede te delen en de gewijzigde planregeling op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.
- II. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Barneveld van 15 juli 2015, kenmerk 2015W0615, tot verlening van een omgevingsvergunning voor het vellen of doen vellen van 32 bomen.

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekoven, voorzitter, en mr. D.J.C. van den Broek en mr. E.A. Minderhoud, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.E.E. Konings, griffier.

w.g. Van Ettekoven
voorzitter

De griffier is verhinderd de uitspraak
te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 15 juni 2016

612.

Verzonden: 15 juni 2016